

قطره و دریا

نماز و نیایش، نشانه خضوع جان در برابر جانان است. در معبد بزرگ هستی، کسی که به عبادت هستی آفرین نپردازد، از سنگ هم بی احساس تر است. آنان که در برابر عظمت خدا، رکوع و سجود نکنند، در برابر بندگانی مانند خود حقیرانه به خاک خواهند افتاد. نماز، حضور موسای نیاز در طور رحمت و میقات نور است. پیمودن راه دراز « خاک » تا « خدا»، با بال نماز و پرواز عشق میسر است. نماز جمعه، مغناطیس دل‌هایی است که جذب معنویت می شوند. نمازگزاران جمعه، همچون قطره های پاکی به هم می پیوندند و اقیانوسی از انسانهای خداجوی پدید می آورند. جمعه و جماعت « اهرم قدرت» مسلمانان است. نماز جماعت « محور وحدت» و « معیار محبت» است. « نماز»، دل را با صفا، اندیشه را زلال، امید را افزون، عشق را جهت دار، جهت را خدایی و زندگی را پاک از گناه و زشتی می سازد. نماز، برنامه بندگی و کتاب نیایش است.